

[Ole Bjørn Kraft.]

som man ved, fik Finansudvalget Meddelelse om, hvad disse Forhandlinger stiledede imod, ligesom jeg havde en Forhandling med Partiernes Formænd, under hvilken jeg redegjorde for de Planer, som paa det Tidspunkt forelaa, og hvor ogsaa Spørgsmaalet om en finansiel Ydelse blev forelagt og godkendt fra Formændenes Side. Hele denne Sag er, forstaar jeg, stadig paa et forberedende Stadium, ikke mindst med Hensyn til, hvad vi skal give for de Vaaben, som er nødvendige for, at Divisionen kan være tilfredsstillende udrustet.

Jeg vil gerne sige til Forsvarsministeren, at naar denne Division til sin Tid skal sendes til Tyskland, er det jo en ganske særlig Opgave, som kommer til at paahvile baade Mandskab og Befalingsmænd, og jeg tror derfor, det er absolut nødvendigt, at man i enhver Henseende, ikke blot med Hensyn til den rent militære Uddannelse, men ogsaa paa andre Omraader søger at forberede Divisionen til den Gerning, som den kommer til at optage. Baade hvad angaar Sproget og Kendskab til de Omraader, i hvilke Divisionen kan komme til at virke, altsaa baade hvad angaar geografisk, kulturel og historisk Viden, tror jeg, det vilde være meget nyttigt, om man i Løbet af de Maaneder, som endnu er til Raadighed, søgte at orientere først og fremmest Mandskabet, saaledes at de ikke kommer til Tyskland uforberedt paa det, som kan møde dem. Ogsaa gennem Filmsforevisninger og Foredrag af Folk, som har haft Lejlighed til at rejse i Tyskland, kan man bidrage til, at de paa Forhaand indstilles paa Forholdene dernede og i nogen Grad faar Kendskab til, af hvilken Karakter deres Opgave er.

Det er ogsaa min Opfattelse, at hvis Divisionen kommer til Tyskland, bliver man nødt til at optage en Virksomhed, som ikke hidtil har været stærkt udviklet inden for Hæren. Jeg tænker paa det, man kunde kalde en Oplysningsvirksomhed, dels en Oplysningsvirksomhed, som skulde have til Formaal at holde Tropperne i Tyskland fuldt og helt underrettet om Udviklingen herhjemme, at skabe en stadig Kontakt mellem dem og Hjemmet, dels en Oplysningsvirksomhed dernede fra herop til, saaledes at baade hele det danske Folk og de i det danske Folk, som paa den ene eller den anden Maade er særligt knyttet til Mandskabet, stadig, uden Afbrydelse, kan følge dem og derigennem faa Tryghed for, hvorledes deres Forhold udvikler sig. Gennem en saadan Oplysningsvirksomhed, der omfatter baade Presse-, Radio- og Filmvirksomhed, kan der

skabes en levende og stadig Kontakt imellem dem og os. Et Arbejde af denne Art — som jeg i øvrigt mener Fremtiden vil bringe, om end i mindre Grad, ogsaa for vore Soldater herhjemme — kan ikke improviseres lige i det Øjeblik, Divisionen skal afrejse; men jeg vil henstille til Forsvarsministerens Overvejelse, om det ikke var rigtigt at tage dette Arbejde op nu. Det ligger ganske paa Linie med det Arbejde, som udføres igennem Ministeriets Oplysningsudvalg, „Folk og Værn“-Arbejdet, der jo er blevet meget stærkt udbygget, og som jeg tror man har overordentlig gode Resultater af; men en yderligere Udbygning vil blive nødvendig, hvis den Opgave, jeg her taler om, skal løses paa en virkelig tilfredsstillende Maade.

I denne Forbindelse vil jeg gerne nævne Spørgsmaalet om at tilvejebringe en Feltpræstordning for denne Division. Vi har jo ikke for Øjeblikket en aktiv Feltpræstordning i den danske Hær. Jeg gaar ud fra, at vi kan tale om det ved Behandlingen af Forslaget om Nedsættelse af en Kommission, da det ogsaa her er Meningen at tilvejebringe noget nyt. Kommissionens Resultat vil imidlertid ikke foreligge paa det Tidspunkt, Divisionen skal sendes af Sted, og jeg tror, den højtærede Minister vil være enig med mig i det Synspunkt, at vore Soldater i Tyskland maa kunne gaa til dansk Gudstjeneste og maa kunne faa dansk Sjøalesorg.

Til Slut vil jeg gerne sige, at jeg tror, alle i denne Sal deler Ønsket om, at det kan blive muligt, inden for det kommende Aar maaske, at foretage nogle Indskrænkninger i Indkaldelserne, som i Øjeblikket paa saa mange Maader er tyngende; jeg vil gerne hertil føje, at jeg haaber, Ministeren er enig med mig i den Betragtning, at det ikke maa ske, hvis vore Muligheder for at forrette de Vagt- og Bevogtningsopgaver, der foreligger, derved bliver indskrænket, og hvis der derved paa ny skabes en Tilstand, hvor et mindre Udsnit af den danske værnepligtige Ungdom kommer til at bære Byrden, medens store Kredse kommer til at gaa fri.

Idet jeg gaar ud fra, at det er Forsvarsministerens Hensigt at fortsætte det paa-begyndte Arbejde og udbygge det f. Eks. med Hensyn til Anskaffelse af Materiel, er der to Omraader, hvor jeg tror, man i særlig Grad maa være paa Vagt, for at der ikke skal komme et Tomrum. Det ene Omraade er Flyvevaabenet, hvor det er nødvendigt, hvis vi skal kunne udnytte den Dygtighed og Erfaring, vore Flyvere er i Besiddelse af, at disse har en stadig